

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Til Dannerkongen Frederik hin Sjette paa Hans Fødselsdag den 28de Januarii 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 14. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1812_182-txt-shoot-idm680.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

8 Saa er der da paa Jord slet intet Væld,
Hvorfra en Elv saa mægtig kan udspringe,
At den kan Edderstrømmen undertvinge,
Fordrive den fra Eng og Dal og Fjeld?
Jo visselig, den Elv er Kærlighed,
Men Kærlighed til hvad som *bliver ved*;
Thi Kærlighed er og hin Edderelv
Til Verden og vort dødelige Selv;
De Tvende kun hinanden kan betvinge,
Thi begge de fra Hjerterod udspringe.
15Hvor er den Nøgel og hvor er den Ring,
Som aabner Dørren for det Kildespring?
Den faste Tro paa Gud og Evigheden?
Vi dunkelt mindes at vi den har havt,
Men alt i Faders Lænd vi den har tabt.
Vel raabte tit vor Jords de vise Mænd:
Vi i os selv har fundet den igen,
De talte smukt om Gud og Tro og Dyd,
Og mange lytted til den vakkre Lyd;
Men havde de den rette Nøgel fundet,
Hvorfor mon da de ei med den har kundet
Oplade Hjertekamrets rette Dør,
Som de dog veed har været aaben før?
Hvi oversvømmes, mens de høiest prale,
Af Edderstrømmen baade Bjerg og Dale?
Hvi drukned Preussen i den priste Flod,
Hvis Dør den kloge Friderich oplod?
Hvi drukned Englands Aand i Klogskabs Hav?
Hvi synker Legemet og snart i Grav?
Fordi et Ord med sært forborgne Kræfter
Kun Nøglen giver som man leder efter,
Fordi de Vise paa den kloge Jord
Vil trylle Kraft i deres egne Ord;
Fordi det Guddomsord de stolt foragte,
Som Nøgelen til vore Fædre bragte
Og frelste dem fra Edderstrømmens Vold.
16En Konge ei omskabe kan sin Old
Og det er Stort, naar den ham ei henriver,
Naar ei fortryllet af dens Lokkesang,
Naar ei forblindet Han dens Banner griber,
Og vier selv sit Folk til Undergang;
Naar selv han ærer Jesu høie Tro,
Og vil at Ordet skal i Kirken bo;
Naar Han, som Du den vantro Mand og Kvinde,
Dog søger dem, som Troens skønne Baand
Afrystet har, med Lovenes at binde.